

[Slebsager.]

valget ikke, saa det var fuldkommen væsensforskelligt fra det Finansraad, som Ministeren havde foreslaaet, og man tør vist roligt sige, at dette Udvalg aldrig kom til at føle sig tynget af sit Arbejde.

Saa var der endelig Tilvejebringelsen af de 40 Mill. Kr., som Staten skulde have for at kunne betale sin Gæld til Nationalbanken. Det var jo ikke noget stort Spørgsmaal, set i Forhold til hele Valutaspørgsmaalet, men ogsaa det skulde ordnes. Ministeriet Stauning foreslog at tilvejebringe hele Beløbet gennem en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten, men det lod sig ikke gennemføre. Man enedes da om at skaffe de 20 Mill. Kr. gennem forhøjede Luksusskatter og de andre 20 Millioner gennem en procentvis Forhøjelse af Indkomstskatten, alt fordelt paa 2 Aar. Forhøjelsen af Formueskatten maatte Ministeriet stryge.

Se, denne 2-aarige Forhøjelse af Indkomstskatten med i alt 20 Mill. Kr., det er, naar Forholdene bliver rigtigt oplyst, Socialdemokratiets *eneste* Indsats i Valutaspørgsmaalet. Alt hvad de i øvrigt gennem Aarene havde stillet Forslag om, maatte de lade gaa i Papirkurven. Jeg ved ikke, om den højtærede Statsminister mener, at det berettiger ham til at optræde som den danske Valutas Redningsmand eller som den store Revser i Valutaspørgsmaalet. Vi andre mener det ingenlunde. Efter at der var blevet Tillid til den danske Krone, efter at der var fastsat en Bundkurs for den danske Krone, viste det sig jo nemlig, at der var langt større Tillid til den, end man havde ventet, og derfor steg den hurtigere, end man havde ventet, ja, saa saa hurtigt, at den i Løbet af godt et Aars Tid kom i Pari, hvilket havde til Følge, at Erhvervslivets Indtægter daledede med saadant noget som 40 pCt., uden at Udgifterne var kommet ned. Alle var fuldstændig klar over, at hvis der ikke blev gjort en betydningsfuld Indsats for at faa Udgifterne bragt i Overensstemmelse med Indtægterne, vilde vi samfundsøkonomisk gaa overordentlig vanskelige Tider i Møde. Hvad gjorde da den højtærede Statsminister? Stillede han Forslag om at formindske de offentlige Udgifter for derigennem at bane Vejen for en Nedsættelse af Erhvervslivets Udgifter? Nej, han kom i Efteraaret 1926 med Forslag til den danske Rigsdag om at give Tilskud til Arbejdslønninger og om forøgede Skatter, i alt til et Beløb af ca. 100 Mill. Kr. Som om det var det, det danske Erhvervsliv trængte til under disse

Forhold! Og da han ikke kunde faa disse Forslag gennemført, kastede han Tøjlerne og gik sin Vej og overlod det Arbejde, som nødvendigvis skulde gøres, til andre, og under dette Arbejdes Udførelse lagde han dem de voldsomste Hindringer i Vejen.

Det er den højtærede Statsministers Indsats med Hensyn til Valutaens Svækkelse og dens Højnelse og med Hensyn til at afføde de Vanskeligheder, som kom, fordi vi fik den hurtige Kronestigning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bomholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Bomholt: Det ærede Medlem Hr. Slebsager udtalte sig i nervøst eksalterede Ord om min Stilling til visse Esbjerg-Forhold. Naar det ærede Medlem en Gang er kommet lidt nærmere ned ved Jorden, vil jeg anbefale ham i Rigsdagens Vandrehal at studere det Ordsprog, der hedder: Ikke enhver Høne, som kagler, lægger Æg. Det ærede Medlem kaglede op, og for at blive i Billedet baskede han med Vingerne, men det undrede i alt Fald ikke mig, at der kom visse Vindæg ud af det, og slige Vindæg har en vis lille Guldagerhøne, som efterhaanden er gaaet i Fjertab, lagt adskillige af før i Dag.

Det er rigtigt med Hensyn til Fiskerihavnen, at det ved et Møde den 20. Oktober med de lokale Repræsentanter i Samvær med den højtærede Statsminister blev bestemt, at jeg i denne Sag skulde være Mellemlid mellem Fiskerbefolkningen og Ministerierne. Det ærede Medlem Hr. Slebsager behøver altsaa ikke at være bekymret. Jeg skal udføre dette Arbejde uden Hensyn til, om Andragender fra anden Side anvendes som politisk Skyts mod Ministeriet.

Med Hensyn til Stationsforholdene henviste jeg til det ærede Medlems sidste Ministerperiode. Jeg forstaar meget vel, at det ærede Medlem ikke ønsker at mindes om denne sidste, lidt halvtragiske Ministerperiode. Det ærede Medlem lider i visse Tilfælde af Hukommelsestabet Naadegave, men det var den Periode, jeg henviste til. Den Gang mærkede det ærede Medlem ikke noget til Røgen paa Esbjerg Station, den er af visse Grunde blevet mere paafaldende senere hen.

Med Hensyn til Esbjerg Byraads Vedtagelse nævnte det ærede Medlem intet i denne Omgang om, at Esbjergarbejderne skulde være en privilegeret Kaste. Det ærede Medlem gik omhyggeligt udenom